

Deel af Landbefolkningen allermindst kan taale at betale de Varer, den behøver, med forhøiet Pris. Jeg troer derfor ikke, at der i det af den sidste ærede Taler Anførte vil være nogen særdeles Anbefaling for dette Endringsforslag.

Justitsministeren: Med Hensyn til, hvad den ærede Landstingsmand fra Bærerne (C. C. Dahlerup) har bemærket, skal jeg tillade mig at fremhæve, at naar det af den ærede Landstingsmand er yttret, at der har været Meningsulighed i Ministeriet om, hvorvidt de omhandlede Artikler skulde indbefattes under de Handelsgjenstande, som ere indrømmede de saakaldte Høkere, da er det vel ganske rigtigt, men det ligger ogsaa for, at Fleertallet af Ministeriets Medlemmer har været enigt om at kunne gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing; thi naar det ikke var Tilfældet, at Fleertallet af Ministeriets Medlemmer havde stemt derfor, vilde Forslaget i denne Form naturligtvis have mødt bestemt Modstand hos Regjeringen. Den ærede Landstingsmand støttede sin Anskuelse om, at disse Artikler ikke burde medtages i Loven, derpaa, at de ikke henhørte under Høkerhandel. Jeg troer nu ikke, at man ubetinget kan opfatte det saaledes; thi Høkerhandel er Gøt, men Spekhøkerhandel et Andet; under den egentlige Spekhøkerhandel henhøre de ikke, men fra Høkerhandelen kunne de ikke siges at være undtagne. — I Høkerreglementerne for Holskeen og for Slesvig indbefattes uden Vidsere disse Artikler; det sees altsaa tydeligt deraf, at det ikke er unaturligt at henregne dem hertil. Jeg skal dernæst give den historiske Oplysning, at i de fleste eller en stor Deel af de Høkerbevillinger, der ere udfærdigede af Ministeriet i de senere Aar, navnlig siden 1848, ere disse Artikler bestandigt indbefattede. At de fra Ministeriets Side ere betragtede som henhørende til Høkerhandelen, kan sees deraf, at der ikke er givet særlige Bevillinger for disse Artikler; naar en Mand har faaet Bevilling til Høkeri, har man medtaget disse Artikler i Bevillingen og ikke givet ham særlig Bevilling derpaa. Jeg maa derfor fastholde, hvad jeg tidligere udtalte, at Regjeringen bestemt maa modsætte sig dette Endringsforslag.

C. C. Dahlerup: Jeg skal blot i Anledning af, hvad den høitærede Justitsminister anførte, tillade mig at bemærke, at jeg troer ikke, idetmindste kjender jeg det ikke, at der i vor Lovgivning skielnes mellem Spekhøkerhandel og Høkerhandel. Jeg troer, at Spekhøkerhandel og Høkerhandel efter vor Lovgivning ere det Samme. Lovgivningen i Hertugdømmeme, det maa jeg tilstaae, kjender jeg ikke saa nøie, men jeg troer ogsaa, at ligesoverfor den danske Lovgivning, navnlig hvad det foreliggende Tilfælde angaaer, er den at betragte som en fremmed Lovgivning, saa at man vist ikke fra den kan drage nogen Lovgivningsanalogi. Endnu skal jeg kun tillade mig at bemærke, at der neppe i alle Høkerbevillinger, der ere meddeelte paa Landet, er meddeelt Tilladelse til at handle med Kaffe, Sukker, Thee o. s. v. Der er vist, saavidt mit Kjendskab strækker sig, — skjøndt jeg i flere Aar har været borte fra Landet, saa at der jo kan være Meget forandret i de Aaringer — mangfoldige Høkere, som ikke have saadan Tilladelse; dengang jeg tidligere havde stadigt Ophold her, veed jeg ganske sikkert, at det var saa — at det overveiende Antal ikke havde Tilladelse til at handle med Kaffe, Sukker og Thee.

Justitsministeren: Jeg maa berigtige den ærede sidste Talers Uttringer derhen, at jeg ikke udtalte, at det var i alle Høkerbevillinger, at disse Artikler vare optagne; jeg sagde: En stor Deel af disse Høkerbevillinger, og jeg svævede endog til: „Som ere udfærdigede siden 1848“. I tidligere Tider var det endog yderst sjældent, at der gaves simple Høkerbevillinger, endlige Bevillinger til at handle med de omhandlede Artikler.

Dahl: Ja, jeg skal kun gjøre den ganske korte Bemærkning, at, for at gjøre det saa meget mere klart, at det kun er den egentlige Høkerhandel, man har tilstøttet med Hensyn til de her nævnte Artikler, har jo Udvalget, som det vil være det ærede Thing bekendt, tilføjet i § 2, at disse Artikler ikke maatte sælges for et høiere Beløb end for 1 Rd. ad Gången af hver Baresort. Naar der af hver Baresort kun maa sælges for et Beløb af 1 Rd.